

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6SŽi/3/2014
Identifikačné číslo spisu:	6013200567
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6013200567.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Centrum ekologických informácií, so sídlom Suché Mýto 19, Bratislava, IČO: 42 268 559, proti žalovaným: 1. Obec Beňuš, so sídlom Beňuš č. 355, 976 64 Beňuš, IČO: 313289, 2. Obec Váľkovňa, so sídlom Váľkovňa č. 73, 976 69 Pohorelá, IČO: 313921, zast. Szárszoi a Szárszoi, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Bakossova 3/C, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 236 183, 3. Obec Dekýš, so sídlom Dekýš č. 39, 969 01 Banská Štiavnica, IČO: 320561, 4. Obec Konrádovce, so sídlom Konrádovce č. 108, 980 32 Bohovce, IČO: 318868, zast. JUDr. Jánom Sitarčíkom advokátom so sídlom Dr. Herza 20, 984 01 Lučenec a 5. Obec Pavlovce, so sídlom Pavlovce č. 37, 980 01 Rimavské Janovce, IČO: 649881, zast. JUDr. Pavlom Balogom, advokátom so sídlom Železničná 6/1, 979 01 Rimavská Sobota, o preskúmanie zákonnosti fiktívnych rozhodnutí žalovaných, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/71/2013-83 zo dňa 15. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/71/2013-83 zo dňa 15. novembra 2013 o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 15.11. 2013, č. k. 24S/71/2013-83 podľa 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zamietol žaloby, ktorými sa žalobca domáhal preskúmania fiktívnych rozhodnutí označených žalovaných obcí v spojení s fiktívnymi rozhodnutiami prvostupňových správnych orgánov, žiadajúc ich zrušenie a vrátenie veci žalovaným obciam na ďalšie konanie. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd konania o žalobách žalobcu proti označeným žalovaným obciam uznesením č. k. 24S/71/2013, 24S/73/2013, 24S/83/2013, 24S/160/2013 a 24S/166/2013 zo dňa 13.11.2013 spojil na spoločné konanie podľa § 112 ods. 1 O.s.p. v záujme hospodárnosti z dôvodu, že predmetné veci spolu skutkovo súvisia, žalobca žiadal o poskytnutie informácií jednou žiadosťou, ktorú v identickom znení rozposlal všetkým žalovaným obciam, pričom napadol zákonnosť fiktívnych rozhodnutí žalovaných na rovnakom skutkovom základe. Vyššie uvedené veci krajský súd spojil na spoločné konanie, ktoré sa

ďalej viedlo pod sp. zn. 24S/71/2013.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného preskúmal postupom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku v intenciách § 1 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobode informácií v spojení s § 2 ods.1, s § 14 ods. 1 až 4, s § 17, s § 18 ods. 3, s § 19 ods. 3 a s § 22 ods. 1 uvedeného zákona, súčasne v intenciách s § 1 ods.1 v spojení s § 2 písm. i/, y/, s § 3 ods.1 písm. a/, b/, c/, s § 10 ods. 1,2, písm. p/ a s § 25a zákona č. 215/2002 Z. z. a súčasne v intenciách s § 3 ods.6, písm. e/ zákona č. 275/2006 Z. z., ktorú právnu úpravu citoval.

Krajský súd mal preukázané, že žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti fiktívnych prvostupňových rozhodnutí žalovaných obcí. Žalobca tvrdil, že požiadal žalované obce ako povinné osoby podľa § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 211/2000 Z. z.“) e-mailom zaslaným dňa 22.02.2013 o sprístupnenie viacerých informácií, ktoré majú obce k dispozícii; zaslaná žiadosť bola podpísaná zaručeným elektronickým podpisom; žalované obce v stanovenej lehote 8 pracovných dní požadované informácie nesprístupnili a ani nevydali rozhodnutie o odmietnutí prístupu k týmto informáciám; podľa § 18 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. preto došlo k vydaniu fiktívnych prvostupňových rozhodnutí; žalobca podal odvolania a to e-mailom, pričom aj tieto bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom; odvolacie orgány v lehote 15 dní od doručenia odvolania nerozhodli, a preto v zmysle § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. má sa za to, že žalované obce vydali fiktívne rozhodnutia, ktorým odvolania žalobcu zamietli a prvostupňové rozhodnutie potvrdili. Žalovaní v konaní nenamietali, že sú povinnými osobami podľa § 2 ods.1 zákona č. 211/2000 Z. z. a že majú e-mailové adresy, prostredníctvom ktorých komunikujú. Namietali však, že nemajú zriadenú elektronickú podateľňu, a preto obsah žiadostí o poskytnutie informácií, ktoré boli v elektronickej podobe v prílohe k e-mailovým správam nepoznali.

Krajský súd konštatoval, že žiadosti žalobcu obsahovali zaručený elektronický podpis, pričom žalované obce nemali zriadenú elektronickú podateľňu, a preto nemali možnosť technicky komunikovať so žalobcom, keď žalované obce nemali možnosť prílohu doručovanú im do počítača otvoriť a poznať jej obsah, poukazom na to, že Národný bezpečnostný úrad vedie zoznam elektronických adries umiestnenia elektronických podateľní orgánov verejnej moci, ktorý zverejňuje na svojom webovom sídle (§ 10 ods. 2 písm. p/ zákona č. 215/2002 Z. z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ďalej len „zákon č. 215/2002 Z. z.“) a žalované obce podľa tohto zoznamu nemajú zriadenú elektronickú podateľňu. Ďalej krajský súd uviedol, že doručovanie elektronických podaní na neexistujúcu elektronickú adresu, ktorá je odlišná od bežne používanej v internetovom styku nemá právne účinky doručenia a takéto doručenie nemohlo vyvolať začatie konania podľa zákona č. 211/2000 Z. z.. Žalobca síce podania zaslal elektronicky, ale technicky nevykonateľným spôsobom. Doručenie len tela e-mailu nemožno považovať za doručenie žiadosti. V súlade s § 14 ods. 4 zákona č. 211/2000 Z. z. žiadosť o poskytnutie informácií je podaná až dňom, keď bola oznámená povinnej osobe príslušnej vo veci konať. Ak žalované obce nemali možnosť poznať obsah žiadosti, nedošlo k podaniu žiadosti zákonným spôsobom, t.j. nemohlo dôjsť ani k začatiu konania o poskytnutie informácií.

Podľa názoru krajského súdu žalobca nepodal povinným osobám svoju žiadosť spôsobom, ktorý je upravený v § 14 zákona o slobode informácií, a preto sa na jeho podanie podľa § 22 ods. 1 zákona o slobode informácií nevzťahuje správny poriadok, ktorý sa vzťahuje len na postup, ktorý nie je osobitne upravený v zákone o slobode informácií, pričom postup pri podávaní žiadosti o poskytnutie informácií, spôsob jej podania, ako aj náležitosti sú predmetom špeciálnej úpravy obsiahnutej v § 14 zákona o slobode informácií, z ktorých dôvodov na takúto žiadosť sa nevzťahuje § 19 správneho poriadku, z ktorého žalobca odvodzoval svoje právo urobiť podanie voči povinnej osobe aj elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom.

Krajský súd konštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal, že žalovaným doručil žiadosti o poskytnutie informácií na základe jeho žiadostí z 21.01.2013 vo forme a spôsobom, aký predpokladá ust. § 14 ods. 1 cit. zákona, nepreukázal ani to, že žalovaným bol známy obsah žiadosti, resp. príloh e-mailu, ktorý zaslal žalovaným. Dospel k záveru, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v konaní nepreukázal, že požiadal o sprístupnenie informácií žalovaných spôsobom stanoveným v zák. č. 211/2000 Z. z., nevznikla žalovaným povinnosť postupovať podľa tohto zákona, a teda neplatí právna domnienka, že existujú rozhodnutia podľa § 18 ods. 3 zák. č. 211/2000 Z. z., nemohla nastúpiť ani fikcia, že povinné

osoby vydali rozhodnutia, ktorými odmietli sprístupniť informácie a súčasne vzhľadom na to, že žalobca rovnakým spôsobom - prostredníctvom elektronického podania so zaručeným elektronickým podpisom doručil žalovaným e-mailly označené ako „odvolanie“, ktorých prílohy žalovaní nemohli otvoriť a žalobca nepreukázal ani to, že žalovaným bol známy obsah týchto podaní, ktorými mali byť odvolania proti fiktívnym prvostupňovým rozhodnutiam žalovaných, neplatí právna domnienka, že existujú rozhodnutia podľa § 19 ods. 3 zák. č. 211/2000 Z. z., a teda nenastúpila ani fikcia, že povinné osoby vydali druhostupňové rozhodnutia, ktorými odvolanie zamietli a napadnuté prvostupňové rozhodnutia potvrdili. K poukazu žalobcu na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 150/08 z 24.6.2008 krajský súd uviedol, že tento nález nemožno aplikovať na tento prípad, nakoľko predmetný nález sa týka povinnosti prijímať elektronické podanie opatrené zaručeným elektronickým podpisom okresnými súdmi, pričom priamo z ustanovení osobitného zákona - O.s.p. vyplýva oprávnenie fyzických alebo právnických osôb podať všeobecným súdom podanie, a teda aj návrh na začatie konania aj elektronickou formou podpísaný zaručeným elektronickým podpisom, pričom žalované obce v tomto konaní vystupujú ako povinné osoby v zmysle zákona o slobode informácií a na žiadosť sa vzťahuje výlučne ustanovenie § 14 zákona o slobode informácií, v zmysle ktorého žiadosť je podaná vtedy, keď bola oznámená povinnej osobe. Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, keďže nebol v konaní úspešný. Konštatoval, že osobitná úprava náhrady trov konania v piatej časti O.s.p. neumožňuje priznať žalovanému, ktorým je správny orgán, náhradu trov konania v prípade zamietnutia žaloby, poukazom na to, že náhradu trov konania žalovanému možno priznať len v prípade podľa § 250h ods.2 O.s.p..

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie elektronicky, opatrené zaručeným elektronickým podpisom, žalobca v zastúpení Róbert Bardáč, s.r.o. advokátska kancelária, so sídlom Búdková 4, Bratislava, v mene a účet ktorej koná Mgr. Róbert Bardáč, konateľ a advokát. Žiadal, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil tak že žalobám vyhovie a prizná mu náhradu trov konania.

V dôvodoch odvolania žalobca namietal, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

Žalobca tvrdil, že hoci doručenie podania podpísaného zaručeným elektronickým podpisom nie je explicitne uvedené v § 14 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z., v prípade žalovaných išlo o jednoznačne technicky vykonateľný spôsob doručenia žiadostí. V danej súvislosti opäť poukázal na právne závery nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. júna 2008, II. ÚS 150/08-102, majúci za to že sú v celom rozsahu aplikovateľné aj pre povinnosti žalovaných podľa § 19 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb.. Dôvodil, že netvrdil, že žalovaní si mali zriadiť elektronickú podateľňu, pretože na prijatie podaní podpísaných zaručeným elektronickým podpisom žalovanými úplne postačuje elektronická pošta (tú žalovaní majú) a prostriedok na overenie elektronického podpisu.

Záverom uviedol, že žalovaní majú povinnosť prijímať podania podpísané zaručeným elektronickým podpisom, a preto pre žalovaných doručenie žiadostí žalobcu podpísaných zaručeným elektronickým podpisom predstavuje technicky vykonateľný spôsob podania žiadosti. Doručenie žiadosti technicky vykonateľným spôsobom je postačujúce pre vyvolanie tých účinkov, ktoré vyvoláva riadne doručená žiadosť o sprístupnenie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z. z.. Takúto žiadosť mali žalovaní vybaviť zákonom predpokladaným spôsobom. K tomu však nedošlo, čo malo za následok vydanie fiktívnych rozhodnutí podľa § 18 ods. 3 a § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z.. Tým, že krajský súd na uvedené nijako neprihliadol, rozhodol vec po právnej stránke nesprávne.

Žalobca záverom doplnil, že napadnutý rozsudok je nesprávny aj z iného dôvodu, pretože k svojej žiadosti pripojil viaceré prílohy, z ktorých vyplýva, že svoju žiadosť žalovaným podal. V prípade tvrdení žalovaných, že im žiadosť žalobcu nebola doručená alebo že administratívnym spisom nedisponujú, prichádza do úvahy postup podľa § 250j ods. 1 O.s.p., nie však dôvody pre zamietnutie žaloby.

Namietal, že krajský súd aj vo vzťahu k výroku napadnutého rozsudku o trovách konania sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci. Výslovil názor, že krajský súd mal žalobám žalobcu vyhovieť a z tohto dôvodu priznať žalobcovi náhradu trov konania.

K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrili žalované obce tak, že zhodne navrhovali napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa z jeho vecne a právne správnych dôvodov potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj najvyšší súd) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre konanie o odvolaní proti rozsudku krajského súdu.

V zmysle § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej konanie o žalobách sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250 ods. 1 O.s.p. účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Podľa § 250 ods. 2 O.s.p. žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovňania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa § 209 ods. 1 O.s.p. súd prvého stupňa uznesením vyzve toho, kto podal odvolanie neobsahujúce náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d/. Ak sa aj napriek výzve súdu odvolanie nedoplní alebo ak ide o oneskorené odvolanie alebo podané tým, kto naň nie je oprávnený, predloží súd prvého stupňa odvolanie na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Podľa § 211 ods. 1 O.s.p., ak súd prvého stupňa nesprávne postupoval podľa § 209 ods. 1, odvolací súd sám vyzve toho, kto podal odvolanie, aby doplnil chýbajúce náležitosti, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d/. Vo veciach podľa § 120 ods. 2 odvolací súd odstraňuje vady odvolania tým, že sa obmedzí len na zistenie rozsahu, v akom sa rozhodnutie napáda. Odvolací súd sám odstráni vady pri doručovaní odvolania a výzvy podľa § 209a ods. 1 tak, že sám vykoná doručovanie. Odvolací súd rozhodne aj o návrhoch podľa § 138 ods. 1 vrátane tých, o ktorých nerozhodol súd prvého stupňa.

Podľa § 218 ods. 1 O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré a/ bolo podané oneskorene; b/ bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený; c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné; d/ nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2; ak boli dodržané podmienky podľa § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1, e/ rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak.

Podľa § 24 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 25 ods. 1 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť.

Podľa § 28 ods. 1 O.s.p. zástupcovi, ktorého si účastník zvolil, udelí písomne alebo ústne do zápisnice plnomocenstvo buď pre celé konanie alebo len pre určité úkony.

Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy odvolací súd skúmal podmienky konania o odvolaní. Z predloženého spisového materiálu odvolací súd mal preukázané, že v pripojenom súdnom spise krajského súdu sa nachádzajú vo fotokópii jednak plnomocenstvo zo dňa 19.2.2013 udelené žalobcom advokátovi Advokátskej kancelárii Bardač, s. r. o. pre viaceré správne konania, ako aj prezidiálna plná moc zo dňa 20.2.2013 pre konania vo veciach preskúmania zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v územnej pôsobnosti Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktoré žalobca resp. jeho zástupca predložil v konaniach vedených krajským súdom pod sp. zn. 24S 71/2013 a 24S 83/2013, v konaní vedenom pod sp. zn. 24S 73/2013 bola založená len prezidiálna plná moc zo dňa 20.2.2013 pre konania vo veciach preskúmania zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v územnej pôsobnosti Krajského súdu v Banskej Bystrici a v konaniach vedených pod sp. zn. 24S 166/2013 a 24S 160/2013 žalobca resp. jeho zástupca nepredložili plnomocenstvo v žiadnej podobe. Žalobca v žalobách uviedol, že plná moc na zastupovanie v súdnom konaní je založená v spisoch súdnej správy krajského súdu pod Spr č. 287/2013.

Vzhľadom na uvedené skutkové zistenia najvyšší súd vyzval Advokátsku kanceláriu Bardač, s.r.o., a aj žalobcu na predloženie originálu plnomocenstva pre zastupovanie žalobcu v preskúmovacom konaní v danej veci (výzva z 23. júla 2014, doručená Bardač, s.r.o., Advokátska kancelária dňa 25.7.2014 a doporučená zásielka súdu o doručení výzvy žalobcovi sa vrátila späť z dôvodu neprevzatia zásielky v odbernej lehote), keďže v predloženom spise sa nenachádzali originály plnomocenstva preukazujúce zastúpenie žalobcu advokátom Advokátska kancelária Bardač, s.r.o. - v konaniach vedených pod sp. zn. 24S 71/2013, 24S 73/2013 a 24S 83/2013 a v konaniach vedených pod sp. zn. 24S 166/2013 a 24S 160/2013 sa nenachádzali originály plnomocenstva preukazujúce zastúpenie žalobcu advokátom Advokátska kancelária Bardač, s.r.o. v žiadnej forme. Na výzvu najvyššieho súdu spoločnosť Bardač, s.r.o. Advokátska kancelária a ani žalobca nijak nereagovali a súdu nezaslali žiadne stanoviskom.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že pokiaľ odvolanie podáva advokát v mene účastníka konania ako jeho zástupca bez toho, aby bolo preukázané jeho oprávnenie na zastupovanie spôsobom uvedeným v § 28 ods. 1 O.s.p., ide o nedostatok procesnej podmienky konania, ktorý možno odstrániť, pričom súd je povinný skúmať splnenie tejto procesnej podmienky počas celého konania, t. j. aj v odvolacom konaní a ak nie je splnená, musí vyzvať účastníka na jej odstránenie. Uvedená zásada platí aj vtedy, keď odvolací súd plnomocenstvo, založené v spise pred podaním odvolania, nepovažuje za postačujúce na preukázanie zastupovania účastníka v konaní.

Najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že rešpektuje a nespochybňuje existenciu plnomocenstva v konaní na krajskom súde zaevidovaného v jeho registri Spr.

Občiansky súdny poriadok (§ 28) okrem plnej moci pre celé konanie (tzv. procesné plnomocenstvo) pozná aj plnomocenstvo všeobecné (oprávňujúce zastupovať účastníka v každom súdnom konaní, nech ide o ktorúkoľvek vec). Všeobecné plnomocenstvo bolo možné založiť do spisov súdnej správy príslušného súdu a v konkrétnej veci sa naň odvolať, avšak na jeho existenciu musel účastník alebo ním zvolený zástupca súd upozorniť (R 43/2003), vzhľadom k tomu odvolací rešpektuje a nespochybňuje existenciu plnomocenstva v konaní na krajskom súde zaevidovaného v jeho registri Spr. Vychádzajúc z uvedeného však je nutné rozlišovať medzi udelením plnomocenstva a preukazovaním jeho udelenia. Udelené plnomocenstvo sa preukazuje predložením originálu plnomocenstva, iná situácia je v prípade udelenia plnomocenstva ústne do zápisnice súdu (§ 28 ods. 1 O.s.p.).

Vzhľadom na skutkové zistenia vyplývajúce z predloženého spisu odvolací súd dáva do pozornosti žalobcu, že na založenie, resp. uschovanie všeobecného plnomocenstva do spisov súdnej správy sa vzťahovala Inštrukcia ministerstva spravodlivosti č. 18/1964 o účasti organizácií a štátu v súdnom

konaní a o ich zastupovaní, ktorá umožňovala aj advokátom zastupujúcim „organizáciu alebo štát“ uschovať udelené všeobecné plnomocenstvo v správnych spisoch súdu, ktorý vo veci koná. Uvedená inštrukcia bola však s účinnosťou od 19. marca 2012 Inštrukciou ministerstva spravodlivosti č. 10/2012 zrušená (čl. 15a ods. 2; príloha č. 1a) bez náhrady. Z tohto dôvodu súdy nie sú oprávnené a povinné akceptovať preukazovanie udelenia plnomocenstva na zastupovanie v občianskom súdnom konaní vrátane konania v správnom súdnictve poukazom na originál všeobecného plnomocenstva uschovaného v spisoch správy súdu, ktorý vec prejednáva. V danej súvislosti odvolací súd súčasne poznamenáva, že aj v čase jej účinnosti táto inštrukcia vyžadovala uschovanie originálu plnomocenstva v spise súdnej správy súdu, ktorý vo veci koná, t. j. na každom jednom súde, ktorý dotknutú vec prejednáva a rozhoduje o nej samostatne, pričom požiadavka na preukázanie udeleného plnomocenstva žiadnym spôsobom nespochybňuje rozsah udeleného plnomocenstva podľa § 25 ods. 1 O.s.p.. Pokiaľ teda aj krajský súd disponoval originálom plnomocenstva udeleného žalobcom advokátovi Advokátska kancelária Bardač, s.r.o., a mohol si teda jeho udelenie riadne overiť, najvyšší súd túto možnosť nemal, pritom preukázanie existencie plnomocenstva nie je skutočnosťou, ktorej preukazovanie môže účastník ponechať na vyhľadávaciu povinnosť súdu (§ 120 ods. 1, 2 O.s.p.). Z uvedených dôvodov Bardač, s.r.o., advokátska kancelária si nesprávne vyložila ustanovenia dnes (aj v čase podania žaloby) zrušenej Inštrukcie č. 18/1964 o možnosti (potrebe) uschovať „originál plnomocenstva v spise súdnej správy súdu, ktorý vo veci koná“.

Vychádzajúc z uvedených skutočností pokiaľ najvyššiemu súdu bolo vo veci žalobcu predložené odvolanie spoločnosti Advokátska kancelária Bardač, s.r.o., ktorá napriek výzve odvolacieho súdu nepreukázala svoje oprávnenie na tento úkon v mene a na účet žalobcu v danej veci, nemožno mať za to, že odvolanie bolo podané žalobcom a naopak z daného úkonu vyplýva, že toto podala spoločnosť Advokátska kancelária Bardač, s.r.o., vo vlastnom mene a na vlastný účet.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie podal iný subjekt ako účastník konania - žalobca, a keďže ani na riadne doručenú výzvu odvolateľ nepreukázal existenciu oprávnenia vykonať tento procesný úkon v mene a na účet žalobcu (plnomocenstvo), odvolací súd postupom podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. odvolanie ako podané neoprávnenou osobou odmietol.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p.. Zákonodarca v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania v právnej norme § 250k O.s.p., v zmysle ktorej právnej úpravy má právo na náhradu trov konania len žalobca podľa procesného úspechu v konaní. Žalovanému priznáva náhradu trov konania zákonodarca v právnej úprave ustanovenej v § 250h ods.2 O.s.p., v zmysle ktorej žalovaný má právo na náhradu trov konania len v prípade späťvzatia žaloby. Z uvedených dôvodov odvolací súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože žalobcovi nevzniklo právo na náhradu trov tohto konania pre jeho neúspech v konaní a žalovanému nepriznal náhradu trov tohto konania, pretože mu ich zákonodarca nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.